

var Kronen jo meget mere værd, og saa kunde man gaa noget ned med Beløbet. Men saa forstaar jeg ikke, hvorfor man gaar op med Beløbet et andet Sted. Det er jo ikke saa forfærdelig længe siden, ca. 4 Maaneder, at Finansudvalget i Forbindelse med Statens Jordlovsudvalg fastsatte Jordlaanet for det kommende Aar til 7 200 Kr.; her bliver det fastsat til 7 500 Kr., altsaa lidt højere, men det skal jeg ikke bebrejde Ministeren; tværtimod jeg vil takke for denne lille Opgang. Endvidere vil jeg takke, fordi man her imødekommer et Krav, som jeg stillede, den Gang vi reviderede Loven for 3 Aar siden. Den Gang fremhævede jeg, hvor vanskeligt det overhovedet vilde være at administrere denne Lov, naar Jordlaanet og Byggelaanet først blev fastsat et halvt Aar efter, at alle Dispositioner var truffet. Man vilde ikke høre det den Gang, men i Aar har det vist sig, hvor vanskeligt det er, idet man Maaneder efter, at Jordkøbene var godkendt, gik til en betydelig Nedsættelse af Jordlaanet, hvad der betyder, at de, der har købt Jord i de gode Egne af Landet, faar et mindre Byggelaan, ca. 700 Kr. mindre end de, der har købt Jord i de daarlige Egne af Landet. Det kommer man bort fra ved denne Bestemmelse her, og derfor kan jeg kun være tilfreds dermed. Men jeg vil samtidig spørge den højtærede Minister, om man ikke nu kunde gaa et Skridt videre. Den Gang, man havde de store Spring i Arbejdsløn og Materialepriser, var det ganske naturligt, at man maatte fastsætte Tallet for Bygningsprisen saa nær op mod det Tidspunkt, da der skulde bygges, som muligt. Derfor var der god Mening i, at man gjorde det saa sent som i December Maaned, men nu kan vi ikke mere vente disse store Overraskelser, og da jeg ved, at mange, ikke mindst indenfor Udstykningsforeningerne, ønsker, at ikke alene Jordlaanet, men ogsaa Byggelaanet maa blive fastsat paa et ret tidligt Tidspunkt, vil jeg gerne spørge, om man ikke kunde gaa med til i Stedet for i December Maaned at lade Afgørelsen falde i April, inden Rigsdagen blev hjemsendt. Naar Beløbet blev fastsat for et Aar ad Gangen, tror jeg ikke, der kunde ske nogen Skade derved, og jeg ved, det er et almindeligt Ønske ude omkring, ikke mindst i Udstykningsforeningerne.

§ 4 kan jeg tiltræde med en lille Ændring. Der siges her, at hvis en Mand ønsker at bygge et mindre Beboelseshus end forudsat, vil han senere kunne faa Tillægslaan, naar han udvider Huset. Jeg vil gerne have dette udvidet lidt. Jeg er

ganske enig i, at man kan nøjes med mindre end det, der er blevet bygget tidligere. Jeg har selv gjort et Arbejde derfor, idet jeg har faaet vor Arkitekt til at udarbejde Tegninger til et mindre Hus, hvor man med en lille Smule Bekostning kunde udvide baade Stuehus og Udhus, et Hus med to Stuer og et Spisekøkken, og ved blot at flytte Gangen fra den ene Side af Stuehuset til den anden og bygge et Fag til kunde man faa den tredje Stue, og ved at flytte Gavlen paa Udhuset kunde man udvide dette i det uendelige uden synderlig stor Bekostning. I de Tider, da det var særlig dyrt at bygge, havde det været af Betydning, om man havde baaret sig saaledes ad, men det lykkedes desværre ikke at faa nogen til at antage denne Tegning, og naar det ikke lykkedes, var det, fordi vi herindefra havde fastsat et ganske bestemt Byggelaan, som skulde forrentes, men desuden laa der et rentefrit Beløb og vinkede, og derfor mente alle, at selvfølgelig maatte de bruge det fulde Beløb, for hvis de kun byggede for de 8 000 Kr., skulde de forrente det hele, men hvis de byggede for hele Summen, fik de Forskellen mellem de 8 000 Kr. og Maksimalbeløbet rentefrit. En Bestemmelse som den her foreslaaede havde været til stor Gavn i de Tider, vi da var inde i. Den er mindre paakrævet nu, men jeg synes, at den i enkelte Tilfælde kan være god, navnlig hvis den bliver udvidet til ogsaa at gælde Udbygningerne.

I denne Forbindelse vil jeg gerne henstille, om det ikke nu, da vi er saa nogenlunde nær ved at komme ind i normale Forhold, vilde være rigtigt ogsaa at komme ind i det normale Forhold, at hele det Laan, der gives, skal forrentes. I Øjeblikket skal Jordlaanet forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt., og 8 000 Kr. af Byggelaanet skal ogsaa forrentes med $4\frac{1}{2}$ pCt. Mon det ikke vilde være mere formaalstjenligt baade for Staten og for Nybyggerne, hvis man for Fremtiden sagde, at nu skal det fulde Laanebeløb forrentes med 4 pCt. Saa vilde man faa Husmændene interesserede i, at Laanet bliver saa lille som muligt. Ved denne Nedgang i Renten fra $4\frac{1}{2}$ pCt. til 4 pCt. for hele Beløbet vilde Staten faktisk faa samme Rentebeløb som nu, og denne Nedsættelse er paa sin Plads, da Diskontoen er gaaet meget ned.

Den ærede Ordfører talte om en hurtigere Administration. Disse Udtalelser kan jeg fuldt ud tiltræde. Det bør være saaledes, at man ikke fra Administrationens Side hindrer det praktiske Arbejde ude omkring, og jeg mener ogsaa, at det udmærket godt kunde lade sig gøre, at hvert